

Sygn. akt VIII C 2346/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia Tomasz Kalsztein

Protokolant : Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej we W. **przeciwko** S. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego S. S. na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej we W. kwotę 16.911,80 zł (szesnaście tysięcy dziewięćset jedenaście złotych osiemdziesiąt groszy) z odsetkami:

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego w skali roku z tym zastrzeżeniem, iż nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 13.863,55 zł (trzydzieści tysięcy osiemset sześćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt pięć groszy) od dnia 11 lipca 2017 roku do dnia zapłaty;

- ustawowymi za opóźnienie liczonymi do kwoty 2.911,91 zł (dwa tysiące dziewięćset jedenaście złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy) od dnia 25 lipca 2017 roku do dnia zapłaty;

2. przyznaje i nakazuje wypłacić z funduszy Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz adw. A. S. kwotę 2.952 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną pozwanemu z urzędu;

3. zasądza od pozwanego S. S. na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej we W. kwotę 229 zł (dwieście dwadzieścia dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości;

4. nie obciąża pozwanego S. S. obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII C 2346/18

UZASADNIENIE

W dniu 25 lipca 2017 roku powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wytoczył przeciwko pozwanemu S. S. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 16.911,80 zł wraz umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, od kwoty 13.863,55 zł od dnia 11 lipca 2017 roku do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 2.911,91 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podniósł, że dochodzona pozwem wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwanego kwoty z tytułu zawartej w dniu 28 maja 2015 roku umowy kredytowej. Pozwany nie wywiązał się z obowiązku

terminowej spłaty rat kredytu, na skutek czego, po upływie okresu wypowiedzenia w dniu 12 stycznia 2016 roku całość zadłużenia pozwanego została postawiona w stan wymagalności. Na dochodzoną pozew kwotę składają się: niespłacony kapitał – 13.863,55 zł, odsetki – 2.911,91 zł, opłaty za pakiet usług bankowych – 18,90 zł oraz koszty monitów i upomnień – 117,44 zł.

(pozew w e.p.u. k. 3-5)

W dniu 26 lipca 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Powyższy nakaz pozwany zaskarżył sprzeciwem w całości, wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. W uzasadnieniu pozwany podniósł, iż wziął przedmiotowy kredyt pod wpływem gróźb osoby trzeciej, co czyni tę umowę nieważną.

Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(nakaz zapłaty k. 6, sprzeciw k. 14-15v., postanowienie k. 91)

Po przekazaniu sprawy z e.p.u., powód uzupełnił braki pozwu i podtrzymał powództwo w całości.

(pismo procesowe k. 94-94v., pozew k. 96-98)

Postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2019 roku Sąd zwolnił pozwanego od kosztów sądowych w całości oraz ustanowił dla pozwanego pełnomocnika z urzędu.

(protokół rozprawy k. 115)

W piśmie procesowym z dnia 28 października 2019 roku oraz na rozprawie w dniu 7 listopada 2019 roku pełnomocnik pozwanego z urzędu podtrzymał stanowisko w sprawie oraz wniósł o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu, które nie zostały uiszczone w całości, ani w części.

(pismo procesowe k. 188, protokół rozprawy k. 195-196)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany S. S. w dniu 28 maja 2015 roku zawarł z (...) Bank Spółką Akcyjną we W. umowę o kredyt gotówkowy nr (...). Na mocy zawartej umowy powód udzielił pozwanemu kredytu w wysokości 13.863,55 zł, z czego kwota 10.000 zł została wypłacona pozwanemu z przeznaczeniem na cele konsumpcyjne, kwota 2.470,49 zł została przeznaczona na sfinansowanie składki za ubezpieczenie, ponadto kwota kredytu obejmowała prowizję – 1.384,96 zł oraz opłatę za wybrany przez kredytobiorcę sposób przekazania środków pieniężnych – 18,90 zł. Przyznaną kwotę wraz z odsetkami (2.291,43 zł) pozwany zobowiązał się spłacić w 36 miesięcznych ratach w kwocie po 454,75 zł w przypadku pierwszych 35 rat oraz 454,73 zł w przypadku ostatniej raty, płatnych do 10-go dnia każdego miesiąca, przy czym termin wymagalności pierwszej raty ustalono na dzień 10 lipca 2015 roku. Termin spłaty kredytu strony oznaczyły na dzień 10 czerwca 2018 roku.

Niespłacenie raty kredytu w ustalonym terminie powodowało powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego kredytodawca pobierał odsetki karne w wysokości odsetek maksymalnych (10% na dzień zawarcia umowy). Ponadto kredytodawca był uprawniony do naliczania opłat za podjęte działania monitorująco-upominawcze. W przypadku nieuregulowania w terminie dwóch pełnych rat kredytu, kredytodawca mógł wypowiedzieć umowę, po uprzednim

wezwanu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie nie krótszym niż 7 dni od daty otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Okres wypowiedzenia wynosił 30 dni.

(dowód z przesłuchania pozwanego 00:04:38-00:23:54 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 7 listopada 2019 roku, umowa kredytu k. 101-103, tabela opłat i prowizji k. 104-104v., okoliczności bezsporne)

Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania i nie spłacał w terminie rat kredytu, na skutek czego powód podejmował czynności windykacyjne, za które naliczał opłaty w wysokości wynikającej z zawartej umowy oraz tabeli opłat i prowizji, a ostatecznie wypowiedział przedmiotową umowę.

(wykaz kosztów monitów i upomnień k. 99, okoliczności bezsporne)

W dniu zawierania przedmiotowej umowy pozwany chorował na padaczkę, zaburzenia osobowości spowodowane chorobą, dysfunkcją lub uszkodzeniem mózgu, a funkcjonowanie jego procesów poznawczych było globalnie obniżone i dawało obraz otępienia. W chwili zawierania umowy z wierzycielem pozwany nie znajdował się w stanie wyłączającym świadomie powzięcie decyzji i wyrażenie woli.

(opinia sądowo-psychologiczna k. 129-135, opinia sądowo-psychiatryczna k. 164-169)

Do dnia wyrokowania pozwany nie uregulował zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości Sądu. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto dowód z przesłuchania pozwanego oraz opinie biegłych sądowych. Oceniając opinie biegłych, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w ich treści wniosków, opinie te były bowiem rzetelne, jasne, logiczne oraz w sposób wyczerpujący objaśniające budzące wątpliwości kwestie. Wydając opinie biegli oparli się na zgromadzonym w aktach sprawy materiale dowodowym, w tym na dokumentacji medycznej pozwanego. Wydanie opinii poprzedzało przeprowadzenie badania pozwanego. Po wydaniu opinii pełnomocnicy stron nie zgłaszali do nich żadnych zastrzeżeń i nie wnosili o ich uzupełnienie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i podlega uwzględnieniu w całości.

W przedmiotowej sprawie niesporne były twierdzenia faktyczne powoda o tym, że pozwany zawarł z (...) Spółką Akcyjną we W. umowę kredytu nr (...), na mocy której powód udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 13.863,55 zł, którą to kwotę pozwany zobowiązał się spłacić wraz z odsetkami w 36 miesięcznych ratach, płatnych począwszy od dnia 10 lipca 2015 roku. Wątpliwości nie budziło również, że pozwany nie wywiązał się z warunków umowy i nie spłacał rat w terminie, na skutek czego powód sporządził oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu. Sąd uznał przy tym, że powód wykazał swoje roszczenie w stosunku do pozwanego załączonymi do pozwu dokumentami, przy czym podkreślenia wymaga, że pozwany nie kwestionował istnienia zadłużenia w kwocie wskazanej w pozwie. Kontestując żądanie powoda S. S. podniósł wyłącznie, że zawarł przedmiotową umowę na skutek gróźb osoby trzeciej kierowanych zarówno w stronę niego samego, jak i jego rodziny. Przypomnieć należy, że w myśl art. 87 k.c., kto złożył oświadczenie woli pod wpływem bezprawnej groźby drugiej strony lub osoby trzeciej, ten może uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia, jeżeli z okoliczności wynika, że mógł się obawiać, iż jemu samemu lub innej osobie grozi poważne niebezpieczeństwo osobiste lub majątkowe. Zgodnie zaś z treścią art. 88 § 1 i § 2 k.c. uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli, które zostało złożone innej osobie pod wpływem błędu lub groźby, następuje przez oświadczenie złożone tej osobie na piśmie; uprawnienie do uchylenia się wygasa: w razie błędu - z upływem roku od jego wykrycia, a w razie groźby - z upływem roku od chwili, kiedy stan obawy ustał. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy podniesienia wymaga, że pozwany nie tylko nie udowodnił (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.), iż składał powodowi oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego

pod wpływem groźby, ale nawet nie podnosił tego faktu w swoich twierdzeniach. W konsekwencji sporna umowa wiąże obie strony. Jednocześnie w sprawie nie ziszczyły się przesłanki z art. 82 k.c., które skutkowałyby nieważnością umowy bankowej, jak wynika bowiem z treści opinii biegłego psychiatry, w chwili zawierania umowy z powodem pozwany nie znajdował się w stanie wyłączającym świadome powzięcie decyzji i wyrażenie woli. Wynika to zresztą z twierdzeń samego pozwanego, który w trakcie wywiadu przeprowadzonego przez biegłego psychologa przyznał „ja wiedziałem po co idę, wiedziałem, że będę podpisywał kredyt”. O czym była już mowa, opinia biegłego psychiatry stanowi przekonujący i miarodajny dowód w sprawie. Odzwierciedla ona staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, wyjaśnia wszystkie istotne okoliczności, podaje przyczyny, które doprowadziły do przyjętych konkluzji, a równocześnie jest poparta głęboką wiedzą i wieloletnim doświadczeniem zawodowym biegłego. Jednocześnie opinii tej nie podważają pozostałe dowody, w tym opinia biegłego psychologa, nie była ona również kwestionowana przez strony procesu.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 16.911,80 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, od kwoty 13.863,55 zł od dnia 11 lipca 2017 roku do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 2.911,91 zł od dnia 25 lipca 2017 roku do dnia zapłaty.

Podkreślić należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie; jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (art. 481 § 2 k.c.).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Strona powodowa wygrała proces w całości a zatem należy się jej od pozwanej zwrot kosztów procesu w łącznej wysokości 229 zł, na którą złożyły się: opłata od pozwu - 212 zł oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa - 17 zł. Ponadto Sąd przyznał i nakazał wypłacić z funduszy Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz adw. A. S. kwotę 2.952 zł tytułem zwrotu wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną pozwanemu z urzędu.

O nieuiszczonych kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c.

Wobec tego, iż pozwany był reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata A. S., którego wynagrodzenie nie zostało w całości ani w części opłacone, Sąd przyznał wynagrodzenie z funduszy Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi adw. A. S. w wysokości 2.952 zł. Powyższa kwota została ustalona w oparciu o przepisy §8 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714). Zgodnie z § 4 ust. 4 pkt 4 rozporządzenia, opłata została podwyższona o stawkę 23% podatku VAT.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.